

Și în lumea executorilor

TĂT BANATU-I FRUNCEA!

Cristian Mihai Jurchescu este președintele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești din România. Este un bănățean îndrăgostit de profesia sa, modest, muncitor, conecvent, care onorează votul colegilor săi. Recunoaște că s-a obișnuit destul de greu cu capitala. Muncește mult, urmărește obiectivele Uniunii pas cu pas. Nu obosește niciodată. Construiește o echipă. Vrea ca lucrurile să meargă de la sine, fără sincopă. Totul să fie clar și transparent! Să funcționeze și fără el! Rămâne un artizan discret al unui viitor al executorilor judecătorești, care se clădește astăzi. Prin observații pertinente, izvorâte din practică, prin amendamente, prin revizuirea legislației. E nevoie de răbdare, de perseverență, de ambiție, de cumpătare, de diplomație. Cristian Mihai Jurchescu are aceste calități și vrea să demonstreze tuturor că nu degeaba Banatu-i fruncea! Doar reușita îi poate aduce mulțumirea lucrului împlinit! Ca în Banat!

Legal Point: Dacă ar fi să faceți o incursiune în viața dumneavoastră, dacă ați putea să ne creionați în câteva cuvinte ascensiunea dumneavoastră în lumea dreptului, ce ne-ați spune? Care au fost factorii care v-au influențat să alegeți această carieră?

Cristian Mihai Jurchescu: Inițial, după ce am terminat facultatea de drept, am cochetat cu ideea de a lucra în M.A.I., mi se potrivea ca profil, după care mi s-a arătat această șansă, de a intra în profesia de executor judecătoresc, prin eliberarea unui post în raza Curții de Apel de la Timișoara. M-am înscris la concurs, am intrat în profesia de executor judecătoresc, mi-a plăcut foarte mult ce am început să fac acolo, după care a fost o a doua șansă, prin privatizarea acestei profesii. În momentul privatizării, eu aveam o vechime de un an și câteva luni de zile și pot să vă spun că la acel moment eu am fost cel mai tânăr președinte de cameră. Practic, nici nu aveam vechimea definitivă de executor (2 ani de zile) și colegii mei din Curtea de Apel Timișoara m-au sprijinit și am rămas președinte, acolo. Și de atunci am încercat să fac tot ce am putut eu, ca această profesie să fie remarcată. Drept dovadă, Camera Timișoara, camera pe care o conduc și în prezent, e una dintre cele mai bune camere din țară.

Legal Point: Ați avut un mentor pe care l-ați urmărit, v-a influențat în această carieră? Sau a fost pur și simplu chemarea destinului?

Cristian Mihai Jurchescu: Pot să zic că un mentor nu am avut, dar am avut un colectiv de judecători, la primul loc de muncă unde am fost executorul judecătoresc în vechea formă, adică la stat, am avut un colectiv de judecători tineri, cu

care am lucrat și cumva am pornit plin de avânt. Din colectivul acela și acum fac parte.... unii sunt magistrați militari, unii au rămas în instanțele civile, unii judecă în instanțe penale, sunt un număr de judecători remarcabili din Curtea de Apel din Timișoara. Sunt foarte apreciați. Am fost un colectiv de prieteni, care cumva ne-am regăsit, așa... era o altă generație, era o efervescență la sfârșitul anilor 1990 - 2000, ne simțeam un pic altfel.

Legal Point: Ce presupune pe scurt activitatea unui executor judecătoresc?

Cristian Mihai Jurchescu: Acum, dacă vă citesc din lege sunt mai multe atribuții date executorului judecătoresc, în primul rând, punerea silită a titlurilor executorii, care la rândul lor sunt de mai multe feluri, punerea în executare a altor titluri executorii, sentințe judecătorești care sunt de mai multe feluri, rezolvarea pe calea amiabilă a unor conflicte și în linii mari cam la asta se rezumă. Acum dacă discutăm pe cazuri particulare sunt o multitudine: de la executarea silită a biletelor la ordin, a cambiilor, la încredințări de minori, la evacuări de imobile, la predări de bunuri, la executări silite indirecte, respectiv la ce se tot vede prin presă, vânzări de imobile, vânzări de bunuri mobile, sunt multe.

Legal Point: Cum vi se pare că descrie presa această branșă, în care dumneavoastră activați? Credeți că ar trebui să facă mai mult?

Cristian Mihai Jurchescu: Opinia mea este că această profesie în mod normal ar trebui să fie o profesie foarte bine pusă la punct, iar dezideratul pentru care luptăm, este acela de a se face cât

mai puțin remarcată la nivel social, adică să se știe că dacă sunt probleme, sunt profesioniști, care pot să rezolve acele probleme, dar din punct de vedere al impactului social să se știe cât mai puțin despre noi. Asta arată că ești un bun profesionist. În momentul în care din punct de vedere social, stârnești sau iști tot felul de scandaluri, care ulterior vor fi mediatizate în presă, nu consider că ești un executor de top, adică ideea este că în profesia asta (și este nevoie de ea pentru că este ultima fază a actului de justiție), ar trebui să fie o profesie, cât mai discretă.

Legal Point: Aveți dreptate pentru că în general când lumea aude de executorul judecătoresc se cam teme puțin. Am observat într-o știre recentă, potrivit căreia un coleg de-al dumneavoastră a avut înțelepciunea să nu se impună la un moment dat, la încredințarea unui copil, ceea ce m-a impresionat, deși avea legea în mână și putea

să ducă la îndeplinire un anumit ordin, o anumită decizie. A refuzat să îplinească această decizie, văzând lucrurile la fața locului. Are abilitatea sau are competența executorul judecătoresc să mai gândească o dată la nivelul împlinirii legii, sentința care a fost dată?

Cristian Mihai Jurchescu: Acum, că tot ați pomenit de capitolul ăsta, este un capitol foarte sensibil al încredințării minorilor, drept dovadă faptul că până la modificările Codului de procedură civilă, care au avut loc, capitolul despre încredințarea minorilor nici nu există în vechiul cod de procedură civilă și atunci era o practică, dar nu era prevăzută în niciun cod de procedură civilă modalitatea prin care se predă minorul și atunci, aveau loc o serie de drame, la modul cum se întâmpla acest lucru. Aici, părinții ar trebui să aibă puterea să se extragă din problemele lor personale subiective pe care

Portret Cristian Mihai Jurchescu
autor: Ovidiu Iovanel

galeria
LEGAL POINT

le au unul, față de celălalt și să rezolve problemele copilului între ei, nicidecum în instanță și prin ordin judecătoresc, dar în final, dacă asta este ultima soluție, asta va fi. Și eu la rândul meu am avut de pus în executare sentințe de încredințare de minori, despre care pot să zic că, la momentul respectiv, m-au marcat. Și asta ține și de abilitate și de experiența executorului judecătoresc, care poate să-și dea seama dacă este momentul atunci s-o facă până la capăt sau dacă trebuie să aștepte momentul prielnic psihologic, ca să abordeze din nou problema și să o ducă unde trebuie s-o ducă, ideea este că nu se face executarea cu orice preț, că s-ar putea ca minorii să rămână traumatizați toată viața.

Legal Point: Deci nu se urmărește împlinirea cu orice preț a legii?

Cristian Mihai Jurchescu: Da, totuși ideea este că nu putem dintr-o anumită ambiție din asta personală iscată între părinți în momentele respective, copilul să fie o minge de ping-pong între ei doi și de fapt, ei vor să-și demonstreze unul altuia ceva prin copii. Din fericire, modificările noilor coduri de procedură civilă, ne ajută în sensul indirect de a reveni puțin, alături de autoritatea tutelară, de judecători, asupra unei sentințe de genul, cum era înainte, după vechiul cod, copilul nici nu era întrebat dacă vrea sau nu vrea, deci era pur și simplu luat și asta era.

Legal Point: Sunteți un președinte, proaspăt ales. Aș vrea să ne spuneți în câteva gânduri care sunt măsurile pe care le-ați luat pentru ridicarea acestei profesii la nivelul care i se cuvine în dreptul românesc? Și care sunt satisfacțiile dumneavoastră și proiectele de viitor.

Cristian Mihai Jurchescu: Am început de la o reformă administrativă, că se impunea, în sensul că o parte din vechii angajați nu s-au mai regăsit în schema de lucru, ne-am dat seama că nu se ridică la standardele și pretențiile, pe care le avem noi de la ei, și-au dat seama și ei de acest lucru, iar în urma unor teste de evaluare, ne-au părăsit, ca să zic așa. Am început să angajăm profesioniști adeverați, se și văd rezultatele. Un alt lucru notabil este că ne-am amenajat noul sediu. De fapt sediul era achiziționat de vechea conducere, dar l-am refăcut și ne-am mutat în noul sediu. Urmărim informatizarea într-un grad ridicat a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, pentru a putea să le oferim colegilor noștri executori judecătorești, servicii prompte, rapide, printr-o rețea informatică bine pusă la punct. Și aici includem protocoale cu instituțiile statului, cum ar fi Cartea funciară, Oficiul Registrul Comerțului, Evidența Informatizată a Persoanei, instituții cu care noi colaborăm foarte strâns și din cauza volumului mare de activitate, pot să spun că se întârzie practic puțin, în executarea silită, până când instituția respectivă ne formulează răspunsul. Vrem să purtăm acest dialog într-o formă online, să putem accesa baza lor de date, și să putem folosi mai prompt și mai rapid datele furnizate de către ei. Pe plan legislativ, încercăm să îmbunătățim puțin, ca să zic așa, Codul de Procedură Civilă.

Legal Point: În ce domenii practice ați acționa urgent?

Cristian Mihai Jurchescu: Păi ar fi modificarea Codului de procedură civilă, care înaintea ultimului plen la Camera Deputaților nu a fost adoptată de Comisia juridică. Din păcate, ne-au lipsit zece voturi ca să treacă Codul de procedură

și au reluat activitatea respectivă pentru că, respectivul Cod de procedură civilă, adoptat inițial, a fost făcut în mare parte de către profesori. Trebuiau puse la punct niște chestiuni tehnice, raportate la problemele legislative, care pe noi, executorii ne încurcau foarte mult și pe care profesorii nu le cunoșteau.

Legal Point: Doar la firul ierbii se vedea...

Cristian Mihai Jurchescu: Da, numai pe teren îți dai seama de inadvertențele care sunt și dacă reușim să rezolvăm și problema asta, ar fi un lucru bun. Am participat activ la Codul Insolvenței, s-au făcut modificări, am apărut și noi ca noțiune în Codul Insolvenței în sistem, vrem să modificăm Legea 188- Legea de organizare a profesiei de executor judecătoresc, care este o lege veche din 2000, s-o modificăm s-o actualizăm, având în vedere legile care s-au succedat în timp.

Legal Point: Dacă am reveni la profesia dumneavoastră, care sunt cele mai importante calități, pe care ar trebui să le dobândească un student la drept, ca să se orienteze spre acest domeniu?

Cristian Mihai Jurchescu: Din experiența mea de executor judecătoresc spun că ar trebui să aibă o experiență socială, adică să aibă o viață socială destul de activă. Am urmărit pe colegii mei executori judecătorești, cei care înainte de intrarea în această profesie au mai lucrat ceva și constat că sunt niște executori judecătorești mai buni.

Legal Point: Sunt ancorați în realitate, vreți să spuneți...

Cristian Mihai Jurchescu: Da, în realitatea socială, socio-economică a societății, adică să știe exact cum decurg niște lucruri. Colegii mei care au învățat foarte bine la facultate și au intrat direct în profesie au un handicap, față de cei care înțeleg **cum se lucrează cu omul**. Am observat acest lucru și probabil de asta se face și diferența între noi.

Legal Point: Sugați că ar fi mai bine ca pentru o perioadă, înainte să intre în profesie, să aibă o idee cu privire la societate, la economie, la oameni...

Cristian Mihai Jurchescu: Da, un student emerit, un student bun intră fără nicio problemă în profesie, dar ca profesionist o să îi fie puțin greu până confirmă și s-ar putea să treacă mulți ani, până reușește să se prindă despre ce este vorba în profesia asta. Țasta ar fi un element, un alt element ar fi seriozitatea și corectitudinea. Obiectivitatea trebuie păstrată până la capăt, nu poți să fii subiectiv în profesia asta, pentru că este o chestiune de timp, până când subiectivismul iese la suprafață, în cazul acesta practic devii un nimeni, în această profesie.

Legal Point: Care sunt cele mai mari pericole în activitatea dumneavoastră și cele mai mari satisfacții în același timp?

Cristian Mihai Jurchescu: Activitatea noastră, spre deosebire de alte activități cu caracter juridic, este caracterizată prin faptul că executorul judecătoresc de multe ori, oricum nemulțumește o parte, de cele mai multe ori nemulțumește pe ambele părți, pentru că creditorul reclamant are în subiectivismul lui, speră că lucrurile vor decurge într-un fel și pe teren constată că executorul face puțin lucrurile în alt fel.

Și atunci, de multe ori, se întâmplă că în loc să te alegi cu o singură plângere, care vine oricum din partea debitorului, să zicem, te alegi cu două, una și din partea reclamatului. Atunci înseamnă că executorul este obiectiv și foarte corect, **că nu urmărește niciun interes**. Ne deosebim de activitatea notarială, la notar vin părțile încheie contractul și pleacă împreună de la notar, prieteni și notarul e fericit, le strânge mâna și a plecat. La executor, acest lucru nu se întâmpla niciodată. Întotdeauna totul e pe picior de forță, totul e impus, deci totul e la limită. Și atunci întotdeauna există un subiectivism în ceea ce privește părțile, și atunci se apreciază că executorul poate a exagerat în aplicarea unor măsuri sau poate n-a aplicat legea, așa cum a vrut el sau cum ar fi trebuit s-o aplice, și atunci pot fi tot felul de probleme. Avem o profesie expusă, poate cea mai expusă profesie plângerilor penale, plângerilor administrative și disciplinare. Fiind raporturi antagonice între părți, ajungi în faza de executor judecătoresc, după executarea amiabilă a obligației, în mod normal, după ce se

redactează o hotărâre judecătorească, partea care dorește să-și îndeplinească obligația, primul punct e să și-o îndeplinească amiabil și atunci îl înștiințează pe creditor: **“Domnule vreau să vă plătesc sau să facem sau cum să facem...”** Ei, când ajunge la noi, s-a trecut peste faza asta, deci oricum conflictul e deschis, e public deja...se obține o executare silită a judecării în instanță, deci situația se complică și atunci, oamenii fiecare încearcă, uzitează și recurg la toate mijloacele legale, au posibilitatea să le uziteze ca să împiedice executarea silită și să o întârzie practic sau nu știu ce să facă.

Legal Point: Spuneți de celelalte profesii, în mod special de notar că are satisfacții vizibile, cum de altfel au și avocatul care pledează . Sunt foarte curios, trebuie să aveți în subordine o armată de oameni, care vin în mijlocul conflictelor, probabil că unii dintre ei sunt puternici, alții nu sunt așa de puternici, dar au alte calități.

**Dna Melania Nicoleta Grecu,
Directorul juridic al Uniunii
Naționale a Executorilor
Judecătorești din România**

Psihologic...din ce își extrage executorul judecătoresc satisfacția profesională?

Cristian Mihai Jurchescu: În momentul în care vezi, că prin dispozitivul unei sentințe judecătorești motivând executorul, a fost pusă în executare, că reclamantul respectiv s-a îndestulat și este mulțumit că și-a recuperat banii, creanța respectivă. După un an sau doi ani de zile de procese și încă vreo jumătate de an de executare silită, după nenumărate deplasări, sechestrul, vânzare de bunuri când vezi că punerea în executare s-a realizat ai o satisfacție că ai rezolvat problema omului, adică te simți util societății. Observi că societatea are nevoie de profesia aceasta.

Sau când ai mediat inițial un minor și ai lămurit partea și minorul pleacă cu celălalt părinte și atunci înseamnă că ai făcut un lucru bun în sensul legii. Acum că o parte e mulțumită și o altă parte e nemulțumită, nu despre asta e vorba, dar tu, pentru tine esti mulțumit că știi că ai făcut ce trebuia să faci.

Legal Point: În funcție de ce este plătit un executor judecătoresc?

Cristian Mihai Jurchescu: Fiecare parte poate să aleagă executorul, cu care dorește să lucreze și atunci un executor are tot interesul să fie cât mai bun, cât mai corect, cât mai bine pregătit ca să fie ales. Mergând mai departe, după ce e îndeplinită prima condiție, executorul judecătoresc percepe un onorariu pentru activitatea depusă. Acesta este strict direct proporțional cu munca practică desfășurată și cu rezultatele muncii, totodată. Sunt executări silite care sunt, o diligență de fapt, deci nu este o muncă de rezultat, în principal. Pentru că de

exemplu dacă partea respectivă a intrat în insolvență, nu mai are bunuri sau... practic din punct de vedere legal executarea silită, munca mea mi-am făcut-o până în momentul acela, dar n-am reușit să am și rezultatul, din cauze neimputabile mie și independente de voința mea. Onorariul pe care îl percepe executorul judecătoresc, în condițiile în care finalizează executarea silită este direct proporțional cu munca, e un procent mic din suma recuperată de exemplu, pentru executări silite indirecte și pentru executări silite directe e variabil de la 1000 până la 2000 de lei. Grila de onorarii, care e calculată la noi este o grilă modestă, dar corectă pentru societate.

Sunt birouri de executori judecătorești, care probabil nu din vina lor, nu au un volumul de activitate corespunzător. Acum pe piață sunt mulți executori judecătorești și e foarte greu să-ți faci un nume imediat, ci doar după câțiva ani de zile.

Legal Point: Cum se simte un bănețean în fruntea Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești tocmai în București?

Cristian Mihai Jurchescu: Sincer, m-am adaptat greu și pe de o parte a fost o alegere conjuncturală, întrucât președintele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești se alege dintr-un număr de 15 membri, care reprezintă câte o Curte de Apel din țară și atunci în urma rezultatelor pe care le-am avut eu la Camera de din Timișoara m-au ales aici.

Mie imi este greu să mă adaptez, sincer, sper s-o fac cât mai bine, să creez o echipă, să fac această profesia să funcționeze, nu neapărat prin prezența mea, aici. Scopul meu e să funcționeze fără niciun fel de sincopă, să fie totul foarte clar și transparent.